

CONGREGAZIONE DELLA MISSIONE

CURIA GENERALIZIA

Via dei Capasso, 30
00164 Roma – Italia

Tel. (39) 06 661 3061
Fax (39) 06 666 3831
e-mail: cmcuria@cmglobal.org

APEL MISYJNY

Październik 2009

Do wszystkich członków Zgromadzenia Misji

Łaska i pokój Naszego Pana Jezusa Chrystusa niech wypełnią nasze serca teraz i zawsze!

Na ten jubileuszowy rok 350 rocznicy śmierci naszych świętych założycieli, wybraliśmy jako temat przewodni «Miłosierdzie i Misja». Jesteśmy więc wezwani do refleksji i pogłębienia naszej duchowości wincentyńskiej w i poprzez dar miłosiernej miłości dla misji. To, czego oczekuję od tego listu - apelu misyjnego, to to, że Konfratry Zgromadzenia Misji otworzą swoje serca i pomyślą poważnie czy tak lub nie nasz Pan ich powołuje do realizacji powołania misyjnego w jednej z wymienionych poniżej misji, które potrzebują misjonarzy.

Jeden z młodych Konfratrów napisał: «nie jest łatwo podjąć decyzję opuszczenia swojej Prowincji pochodzenia w celu nowego doświadczenia misjonarskiego». Ważnym jest modlitwa, rozeznanie, uważne wsłuchiwanie się w głos Boga w swoim sercu, a następnie z prostotą porozmawianie ze swoim Wizytatorem, aby on też dopomógł w rozeznaniu, do jakiego rodzaju służby Bóg powołuje Cię w Zgromadzeniu Misji. Głód miłości miłosiernej jest ogromny w całym świecie. Wiele z misji, które nam zostały powierzone domaga się donośnym głosem większej pomocy i obecności głosicieli Ewangelii. Otrzymaliśmy również nowe prośby biskupów, którzy bardzo potrzebują duszpasterzy.

Zacznę od naszych własnych misji międzynarodowych i kilku innych misji skąd nadchodzi najwięcej próśb. Następnie, jak zazwyczaj, przedstawię potrzeby naszych Prowincji, które posiadają tereny misyjne a którym brakuje misjonarzy. Jeżeli nie możesz się ofiarować, aby wyjechać na misje, być może możesz wyrazić swoją miłość poprzez konkretny dar. Dodatkowe informacje znajdują się na końcu tego listu. Nawiązując do słów biskupa Heldera Camary, inny młody Konfrater powiedział ostatnio: «Nikt nie jest aż tak biedny, aby nie mógł nic ofiarować, nikt nie jest aż tak bogaty, aby nic nie potrzebował».

MISJE MIĘDZYNARODOWE

Papua Nowa Gwinea. Ks. Włodzimierz Małota pisze: „Jestem pierwszym kapłanem mieszkającym na stałe w parafii Matki Boskiej Fatimskiej w Woitape od dziewiętnastu lat. Organizacja parafii i duszpasterstwo było już w zaniku. Dzisiaj staram się odbudować w pierwszym rzędzie duszpasterstwo. Rozpocząłem na nowo regularne wizyty we wszystkich wioskach rozproszonych po górach i w dżungli. Wiele osób starszych, ze łzami w oczach, może po raz pierwszy od dwudziestu lat przyjąć sakramenty święte i umrzeć w łasce uświęcającej. Odbudowuję także stacje misyjną zaniebaną przez ostatnie dwadzieścia lat...”

„O strony duchowej, przeżywam doświadczenie zmartwychwstania ubogiej parafii w regionie najdalej oddalonym. Czy może być coś bardziej Misjonarskiego?”

„Woitape jest położone w górach Goilala i można do niego dotrzeć tylko awionetką lub helikopterem. Wszystkie materiały muszą być transportowane drogą powietrzną. Misja katolicka leży w pięknej dolinie. Wioski są rozrzucone w górach i można do nich dotrzeć tylko piechotą. Pogodę określa pora sucha i deszczowa klimatu górskiego. Temperatura dochodzi do 30°C w ciągu

dnia i spada do 0°C w nocy.”

„Oficjalnie zarządzamy także parafią świętego Marcina Porres w Kosipe. Dotarcie tam wymaga jednego dnia marszu. Stacja misyjna została tam kompletnie zniszczona w 1997 roku przez pożar. Duszpasterstwo w praktyce nie istnieje i czeka na kapłana, który zostanie na miejscu na stałe. Na terenie tej parafii dotarłem do wioski, w której po raz ostatni widziano kapłana 60 lat temu!”

„ Jest więcej takich miejscowości, które oczekują kapłana gotowego i potrafiącego iść pieszo i głosić Ewangelię najuboższym z ubogich w Papui nowej Gwinei.”

Seminarium pw. Ducha Świętego w Bomana jest seminarium diecezjalnym położonym na obrzeżach Port Moresby, stolicy Papui Nowej Gwinei. Obecnie jest w nim 38 kleryków i tylko dwóch formatorów. Konieczność znalezienia więcej formatorów jest bardzo ważna i pilna, ponieważ pracy jest coraz więcej. Rok temu o tej porze było w seminarium czterech formatorów, w tym dwóch Konfratrów Misjonarskich - księży Rolando Santos z Filipin i Tulio Cordero z Dominikany. Ksiądz Tulio opuścił seminarium w zeszłym roku, aby objąć obowiązki Wizytatora Prowincji Portoryko, natomiast ksiądz Rolando Santos wyjechał, aby objąć obowiązki Sekretarza Generalnego Konferencji Biskupów Katolickich Papui Nowej Gwinei i Wysp Salomona. W tym czasie, drugi kapłan diecezjalny – formator, podjął studia w Rzymie. W rezultacie obecnie w seminarium jest tylko ksiądz Justin Eke, nasz Konfrater z Nigerii oraz rektor seminarium ksiądz Peter Artiken.

Kościół w Papui Nowej Gwinei rozwija się podejmując wyzwania, jakim młody Kościół musi stawić czoła. Wśród nich, dyscyplina i wierność obowiązkom duchownych. Ostatnie doświadczenia pokazują, że potrzebne jest podjęcie formacji kleryków przygotowujących się do podjęcia misji w nowym wymiarze. W Kościele Papui Nowej Gwinei jest czymś często spotykanym, że kapłan w pierwszych trzech latach kapłaństwa zostaje suspendowany, przenoszony do laikatu, porzuca kapłaństwo. Ta rzeczywistość wzbudza niepokój, jeśli chodzi o przekonania osób, których to dotyczy.

Biorąc pod uwagę tę sytuację, zapotrzebowanie na Konfratrów jest odczuwane bardziej niż wtedy, kiedy podejmowaliśmy obowiązki w seminarium, kiedy było bardzo trudno znaleźć kapłana miejscowego, aby objął obowiązki, które spełniali księży Santos i Tulio. Seminarium potrzebuje Ojca Duchownego i Konsultora (przewodnika – doradcy / psychologa). Biskupi Papui Nowej Gwinei oczekują, że zwiększymy naszą obecność, aby pomóc budować Kościół, zaczynając od tego co czynił święty Wincenty - od duchowieństwa.

Biskup Gilles pisze z Kiunga, Papua Nowa Gwinea: „Zwracam się na nowo do Ojca odnośnie dwóch próśb, które przedstawiłem kilka lat temu po wizycie w waszej Kurii Generalnej. Ksiądz Roland Santos powiedział mi, że będzie pracował w naszej diecezji, ale następnie został mianowany Sekretarzem Generalnym naszej Konferencji Biskupów. Moje dwie prośby pozostają aktualne: o jednego kapłana do kierownictwa duchowego moich kapłanów i drugiego, aby kierować Domem Formacyjnym, w którym chcemy przygotowywać kandydatów do seminarium. Zdaję sobie sprawę, że wasze potrzeby i prośby są liczne, ale jedynym sposobem znalezienia kapłanów jest na nowo o nich prosić. Proszę o nas nie zapominać”. Językami są angielski i angielski pidgin.

Wyspy Salomona. Ks. Greg Walsh, superior na Wyspach Salomona prosi: „Pragniesz służyć Kościołowi żywemu i dynamicznemu, siać w nim ziarno, które przyniosłoby plon w przyszłości? Tutaj na Wyspach Salomona Zgromadzenie Misji ma ten przywilej formowania przyszłej generacji kapłanów i służyć wspólnocie pragnącej pogłębić wiarę. Potrzeby są ogromne i jesteśmy przekonani, że będziesz szczęśliwy mogąc pracować z twoimi braćmi. Przyjedź na jeden semestr, na jakiś czas lub na długie lata. Potrzebujemy koniecznie Konfratrów, aby wykładać w seminarium, zwłaszcza, że seminarium zostało ostatnio powiększone i obejmuje pełny cykl studiów. Najbardziej potrzeba profesorów Pisma Świętego i teologii moralnej. Naprawdę chcielibyśmy mieć Konfratrów mogących wykładać te przedmioty. Są również duże możliwości różnej pracy duszpasterskiej, edukacji dorosłych, duszpasterstwa powołań do Zgromadzenia oraz misji parafialnych w odległych wspólnotach. Bardzo gorąco zapraszamy. Podstawowy apostołat to Seminarium Najświętszego go Imienia Maryi. Pozostałe apostołaty, w kolejności rangi w jakich je postrzegamy to: Dom

Formacyjny Red Beach, Parafia Dobrego Pasterza, Centrum Apostolskie Nazareth, osada Burns Creek, więzienie Honaira. Nowe możliwości to: parafia w sąsiedniej diecezji Auki (diecezja o największej liczbie ludności i najbardziej ożywiona na Wyspach Salomona), formacja naszych seminarzystów (obecnie studenci są wysyłani na Fidżi). Planujemy zrealizowanie projektu «Doświadczenie Wysp Salomona», aby dać możliwość Konfratom zobaczenia tutejszych potrzeb i żeby sami mogli rozeznąć ich odpowiedź oraz poinformować innych o ich doświadczeniu.” Językiem jest angielski i pidgin.

El Alto, Boliwia. Wielu z was pamięta, że w jednym z naszych ostatnich okólników *Tempo Forte*, ogłosiłem restrukturyzację naszej misji w El Alto w Boliwii. Ta restrukturyzacja dobiega obecnie końca. Naszą troską było takie rozmieszczenie Konfratrów, aby byli bliżej siebie i mogli wzajemnie się wspierać oraz realizować wymagania naszych Konstytucji: być wspólnotą dla misji. W konsekwencji musieliśmy opuścić jedną z trzech parafii, które obsługiwaliśmy w El Alto. Dwóch Konfratrów będzie odtąd na jednej parafii i dwóch na drugiej. Jeden Konfrater należący do tej czwórki, ksiądz Aidan Rooney z Prowincji Wschodniej Stanów Zjednoczonych przybył 28 września i dołączył do księdza Diego Plá w Mocomoco. Superior, ksiądz Anibal Vera zamieszka z księdzem Cyrylem de Nanteuil w Italaque. Pod koniec tego roku jeden z tych misjonarzy, ksiądz Abdo Eid, powróci do swojej Prowincji pochodzenia po dziesięciu latach ofiarnej służby na misji El Alto, z nadzieją, że po odpoczynku będzie mógł przeżyć w najbliższej przyszłości nowe doświadczenie misyjne gdzie indziej. Jestem wdzięczny księdzu Abdo za jego ofiarność, której dał dowody podczas tych wszystkich lat w El Alto, ze szczególnym uwzględnieniem tego, co uczynił dla naszych seminarzystów z La Paz, El Alto, jak również za jego pracę wśród studentów uniwersytetu.

Jak już było ogłoszone w poprzednim okólniku, otwieramy nową misję w Cochabamba. 7 października odwiedził nas arcybiskup Cochabamba, aby omówić dodatkowe szczegóły dotyczące nowej misji, gdzie mamy nadzieję posłać co najmniej trzech Konfratrów, wśród których byłby Dyrektor Sióstr Miłosierdzia Prowincji Boliwii. Zwracam się z apelem o czwartego misjonarza dla tego domu, ponieważ słuchając arcybiskupa i jego wikariusza odpowiedzialnego za duszpasterstwo, doszedłem do wniosku, że potrzeby i praca są ogromne. Konfratry, którzy pracują na tej misji współpracują również z Siostrami Miłosierdzia, które mają w regionie cztery domy, jak również z innymi grupami Rodziny Wincentyńskiej zwłaszcza z ze wspólnotą Wincentyńskiej Młodzieży Maryjnej (JMV) z Hiszpanii. Językiem w El Alto i Cochabamba jest hiszpański oraz aymara w El Alto i quechua w Cochabamba.

NOWE MISJE

Angola. Ostatnio otrzymałem list jednego z biskupów w Angoli, który pisze: „zostałem mianowany biskupem diecezji Mbanza Congo w Angoli. Wizytując diecezję byłem zdumiony brakiem księży diecezjalnych oraz misjonarzy. Oto kilka informacji dotyczących diecezji położonej na północy Angoli. Powierzchnia w km²: 39,459. Mieszkańcy: 676,400. Katolicy: 339,300. Parafie: 6. Księża diecezjalni: 6. Księża zakonni 13. Siostry zakonne: 33. Jak można by powiedzieć, personel misyjny jest nieliczny. Aby pomóc katolikom i innym, piszę do Was z ufnością i pokorą licząc na obecność waszego Zgromadzenia w naszej diecezji, w celu podjęcia misji ad gentes lub dyrekcji naszego małego seminarium. Mając nadzieję na pozytywną odpowiedź z waszej strony, pozdrawiam bardzo serdecznie. Z góry dziękuję za waszą wspałałomyślność i dyspozycyjność. Vicente Carlos Kiaziku OFM Cap. Biskup z Mbanza Congo”. Językiem jest portugalski.

MISJE POSZCZEGÓLNYCH PROWINCJI

Parafia Misyjna Santiago Apóstol, Amubri, Talamanca, Kostaryka. William Benavides Araya informuje: „Parafia jest usytuowana w górzystym regionie Talamanca. Na terenie parafii mieszka 10,000 tubylców Bribris i 3,000 Cabécares. Teren obejmuje 33 wspólnoty w prowincji Bratsi i Telire. Centrum parafii znajduje się w Amubri i aby tam dotrzeć trzeba udać się do Suretka (kanton

Talamanca w Prowincji Limón), przepłynąć się barką przez rzekę Telire i Lari, następnie iść pieszo 8 kilometrów (teraz jest już możliwość przebycia tej trasy autobusem). W Amubri istnieją środki komunikacji, transport publiczny, elektryczność, woda bieżąca, radio, szkoła, gimnazjum, ośrodek zdrowia, dostęp do internetu. Nasi mieszkańcy są bardzo prości: ludzie są otwarci i hojni, jednocześnie roztropni w swoim sposobie reagowania i przywiązani do swoich zwyczajów. Typowa rodzina składa się z matki i dzieci lub babci i wnuków; ojciec jest na ogół nieobecny. Młodzież pociąga społeczeństwo konsumpcyjne: hedonistyczne, konformistyczne, szybko prowadząc do zapomnienia o zwyczajach i tradycji. Liczymy na współpracowników duszpasterskich w różnych wspólnotach. Ich przywództwo jest fundamentem. Gdy chodzi o religię, większość praktykuje katolicyzm, ale sekty „atakują” za każdym razem z większą siłą. Kościół jest słaby i a zaangażowanie wspólnoty chrześcijańskiej jest źle rozumiane. Niemniej spotykamy wyrazy wiary i chęć rozwoju. Wice-prowincja Kostaryki prosi Zgromadzenie Misji na całym świecie o misjonarzy, którzy chcieliby dzielić się wiarą z mieszkańcami, Talamanki, aby ci nasi bracia i siostry mogli cieszyć się przywilejem głębszego poznania Królestwa Bożego w nich.” Językiem jest hiszpański.

Otrzymaliśmy prośbę wicewizytatora Kostaryki, księdza Oskara Mata o doświadczonego Konfratras do pracy w formacji w domu formacyjnym w Ipís. Dom formacyjny znajduje się w ubogiej części miasta, gdzie zarówno studenci jak i formatorzy mogą udzielać się także w duszpasterstwie. W tym domu mieszka dyrektor ruchu świeckich misjonarzy oraz promotor powołań.

Kuba. Kolejny raz zwracam się z apelem dotyczącym naszej małej Prowincji Kuby, która ciągle potrzebuje nowych misjonarzy. Dzięki Bogu, w tym roku przybył nowy misjonarz. Jest nim ksiądz Angel Garrido, z Prowincji Madrytu w Hiszpanii, który przez wiele lat pełnił posługę misyjną na Madagaskarze. Jak wiecie, na Kubie mamy bardzo mało Konfratrów którzy pracują bardzo dużo. To dobrzy ludzie, lecz zaawansowani wiekiem, potrzebują pomocy i wsparcia młodszych Konfratrów. Językiem na Kubie jest hiszpański, lecz trzeba zaadaptować się do ograniczeń politycznych, struktury społecznej, jedynych w swoim rodzaju.

Honduras. Prowincja Barcelony prosi o pomoc dla misji w Hondurasie. Obecnie misję wzmocnili dwaj Konfratras z innych Prowincji: Ksiądz Miguel Angel Renes z Prowincji Madrytu i ksiądz Alexander Cortez z Prowincji Ameryki Środkowej. Bycie wśród wiernych w tym czasie przemian politycznych jest szczególnie ważne. Misja obejmuje dużą liczbę dzieł razem ze świeckimi misjonarzami i grupą duszpasterską. Językiem jest hiszpański i moskitia.

Niedawno otrzymałem prośbę nowego wizytatora **Prowincji Kongo**, ks. Stanisława Zontaka, który prosi o Konfratras doświadczeniem pracy w formacji. Prowincja Kongo cieszy się dużą liczbą powołań, ale Konfratras są na ogół młodzi i nie mają doświadczenia w pracy formacyjnej. Dlatego wizytator przesyła nagły apel. Francuski jest językiem używanym.

Chiny odnawiają nieustannie prośbę o tworzenie wspólnoty międzynarodowej Prowincji na Tajwanie. Chciałbym skierować szczególnie apel do Konfratrów o uczestniczenie w nowym doświadczeniu w Chinach Kontynentalnych gdzie obecnie pracuje trzech Konfratrów: Polak – Ks. Paweł Wierzbicki, Amerykanin – Ks. Tom Sendlein i Holender – ks. Henk De Cuijper.

W ubiegłym roku, zgłosił się jeden konfrater z Prowincji Filipin, ks. Francis Cruz, który także pracował w Chinach Kontynentalnych, oraz jeden Konfrater z Prowincji Irlandii, ksiądz Pdraig Regan, który z życzliwością przez sześć miesięcy poświęcił się misji na kontynencie. Wspólnie z Prowincją chińską, zwróciłem się z prośbą do Konferencji Azji i Pacyfiku, w celu przestudiowania procesu przygotowania do ewangelizacji Chin Kontynentalnych, jak to czyni wiele Zgromadzeń na świecie. Ksiądz Pdraig napisał i powiedział mi, że są powołania. Mając dużo cierpliwości, idąc w dobrym kierunku, z dojrzałym planem promocji powołań, możemy przyciągnąć młodych chińczyków, którzy mają powołanie, aby poświęcić się ewangelizacji ubogich.

Następna prośba, która powraca regularnie pochodzi z **Wiceprowincji Świętych Cyryla i**

Metodego, gdzie można mówić o prawdziwym wyzwaniu i obiecującej sytuacji dla misjonarzy. Prowincja ma nadzieję na powołania z terenu Ukrainy i Białorusi, ale nie na tyle szybko, aby odpowiedzieć na liczne potrzeby. Niektórzy misjonarze powrócili do swoich Prowincji macierzystych. Członkowie Zgromadzenia mogą wiele nauczyć się od poprzedniego wizytatora i weterana misji, księdza Paul Roche, który po zakończeniu kadencji wicewizytatora, pozostał na misji oferując się do pracy na Syberii. Czy znajdują się inni młodzi Konfratry, gotowi poświęcić się, aby służyć tej części świata, która pragnie poznać miłość Boga poprzez wiarę katolicką? Językiem wspólnym Konfratów wiceprowincji jest rosyjski.

Kolejną Prowincją, która bezsprzecznie jest terenem misyjnym i która prosi o pomoc, będąc jednym z pierwszych terytoriów do którego św. Wincenty zaczął posyłać misjonarzy jest **Madagaskar**. Prowincja Madagaskaru zwróciła się z prośbą do Prowincji Paryskiej, jeżeli to możliwe, o misjonarzy z Wietnamu, któremu to regionowi Bóg pobłogosławił obfitością powołań. Językami są francuski i malgaski.

Inną Prowincją misyjną, która nieustannie potrzebuje misjonarzy jest **Mozambik**. W Mozambiku pracują Konfratry z Portugalii oraz Meksyku. Z radością mogą powiedzieć, że inne Prowincje i Wiceprowincje afrykańskie także wspierają misje w Mozambiku. Ostatnio udało się do Mozambiku dwóch młodych Konfratów z Prowincji nigeryjskiej, księża Gabriel Ugwunwangwu i Nicholas Ikpeme, oraz Konfratry z Etiopii, Brazylii i Konga. W Mozambiku ma także swoją misję Prowincja Salamanki, w Nacala, gdzie obecnie ma swoją wspólnotę Wincentyńska Młodzież Maryjna jest dwóch Konfratów, jeden z Hiszpanii i jeden z Erytrei. Ta misja potrzebuje jeszcze conajmniej jednego Konfratry, aby wspólnota mogła lepiej wypełniać swoje zadania. Językiem jest portugalski oraz inne języki lokalne.

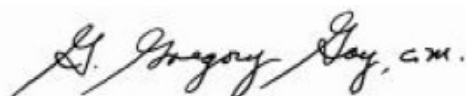
A może **Gwinea Równikowa**? MISEVI z Hiszpanii zamierza otworzyć w tym kraju nową wspólnotę. Pomocy udzielą im Siostry Miłosierdzia tam pracujące. Chcieliby mieć nadzieję, że Zgromadzenie Misji dołączy się do ich akcji misyjnej. Językiem jest hiszpański.

Kończę ten apel początkiem naszej modlitwy na 350 rocznicę narodzin dla nieba naszych Założycieli:

Panie Boże Wszechmogący, Ojczy ubogich, dałeś nam łaskę obchodzenia tego roku 350-jej rocznicy śmierci św. Wincentego i św. Ludwika. Dziękujemy ci za tę bezgraniczną łaskę. Przez ich orędownictwo spraw, że pozwolimy dać się przemienić przez Ducha, którego im dałeś. Duch Miłosierdzia niech tak wypełni nasze serca i umysły, aby nasza miłość do braci sióstr, zmarginalizowanych i odrzuconych przez społeczeństwo była łagodna, wrażliwa, czuła, pobudzająca i pomysłowa aż do nieskończoności.

Pomóż nam uczynić naszą wiarę silną i pokorną w świecie, który wydaje się daleki od Ciebie, ale który tak bardzo Ciebie pragnie. Daj nam stać się znakiem nadziei dla wielu tak, jak byli Wincenty i Ludwika.

Wasz brat w św. Wincentym,

G. Gregory Gay CM

Przełożony Generalny

INFORMACJE I KRYTERIA DLA ZGŁASZAJĄCYCH SIĘ

Jeżeli po odpowiednim czasie rozeznania, poczujesz się powołany, aby dobrowolnie podjąć posługę misyjną, proszę o napisanie listu lub emaila i wysłanie go do Rzymu nie później niż do 27 listopada 2009.

Znajomość języka, jest z pewnością ważna, ale nie jest konieczna. Misjonarzom będzie dany czas na naukę języka i kultury. Szczegóły różnią się w zależności od misji, na którą Konfrater jest posłany.

Mimo, że nie stawiamy granic wieku, ważnym jest, aby kandydat cieszył się dobrym zdrowiem i elastycznością potrzebną do inkulturacji.

Zgłaszający się dobrowolnie konfratry, muszą o tym poinformować swojego Wizytatora. Ja ze swej strony także będę rozmawiał z Wizytatorem w tej kwestii.

Twój list powinien zawierać informacje o Tobie, o twoim doświadczeniu kapłańskim, informacje o znajomości języków i formacji. List powinien także wyrażać Twoje szczególne zainteresowania, takie jak misja, w której chciałbyś uczestniczyć.

Nawet jeżeli już pisałeś w przeszłości, skontaktuj się ze mną ponownie. Doświadczenie pokazuje, że Konfratry, którzy nie są dostępni dzisiaj mogą nimi być jutro.

Jeżeli nie możesz wyjechać na misje, to może Twój wkład finansowy może wyrazić Twoją gorliwość dla misji. Każdego roku około 15 wybranych Prowincji potrzebujących pomocy materialnej do realizowania swojej misji poszukują w Vincentian Solidarity Fund (Fundusz Solidarności Wincentyńskiej) grantów na realizację mikroprojektów w kwocie \$5000 lub mniejszej. Te granty mogą być przyznane przez VSO (za pośrednictwem Kurii) szybko i przy minimum formalności. VSO informuje o wspaniałych owocach przyznanych grantów w biuletynie kwartalnym (dostępnym na www.famvin.org/vso). Źródło dotacji dla mikroprojektów wysycha. Wystarczy jeszcze na jeden rok. Ofiary na VSF są jedynym źródłem finansowania grantów na realizację mikroprojektów.

FUNDUSZ SOLIDARNOŚCI WINCENTYŃSKIEJ: PRZEKAZANIE DAROWIZN

Prowinje, Domy i indywidualni ofiarodawcy

1. Czeki wystawione na „**Congregazione della Missione**” trasowane na odwrocie „**Deposit only**” należy wysłać na adres:

John Gouldrick, CM
Treasurer General
Via dei Capasso, 30
I - 00164 Roma
Włochy

2.. Możliwość dokonania przelewu można uzgodnić z Ekonomem Generalnym

W każdym przypadku:

1. Wszystkie otrzymane ofiary będą uznane. (Jeżeli wasza ofiara nie zostanie uznana w rozsądnym czasie, prosimy o kontakt w sprawie wyjaśnień).

2. Prosimy o informację o przekazaniu pieniędzy w każdym z opisanych sposobów.